

יום ב', ט"ו בשבט תשס"ב (28 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

♪ ט"ו בשבט הגיע, חג לאילנות!

עד כמה גדול ערכה של נטיעה בארץ-ישראל, מלמד אותנו **רבן יוחנן בן זכאי**, האומר: "אם היתה נטיעה בתוך ידך, ויאמרו לך – הרי לך משיח (=הנה המשיח בא!). בוא וטע את הנטיעה תחילה, ואחר-כך צא והקבילו (=קבל את פניו)". [אבות דרבי נתן נוסחא ב' פרק ל"א] הרי לנו ציור רב עניין! אדם עומד לטעת עץ, והנה קריאה: "המשיח בא!" לכאורה, התגובה הטבעית היא – הכל נשמט מן הידיים. הכל רצים לקראתו. מדריך אותנו רבן יוחנן בן זכאי: לא כך! אלא בוא וסיים תחילה את נטיעת העץ, ורק אחר כך – צא והקבילו. לאמיתו של דבר, נראה שרבן יוחנן לא העמיד זו כנגד זו – נטיעה והקבלת פני משיח. שמא ניתן לומר, בהעמקה, שרבן יוחנן בא לומר – רצונך להקביל פני משיח? היא גופא! בוא וטע את הנטיעה! כל נטיעה בארץ-ישראל סוללת את הדרך למשיח, ומקדמת אותנו להקבלת פניו. הלא זהו יסוד דברי הגמרא [מסכת סנהדרין צ"ח.]: "ואמר רבי אבא: אין לך קץ מגולה מזה, שנאמר [יחזקאל ל"ו 8], **"ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא."** כשמתקיים פסוק זה של יחזקאל הנביא, כשהיהודים חוזרים ארצה, וארץ-ישראל מתמלאת בעצים מבורכי יכול – זהו הסימן המובהק לגאולה. זהו הקץ המגולה, זוהי הדרך לביאת המשיח!

על עצים ועל נטיעות... מעשה שהיה:

"...אני הייתי יהודי מתבולל ברוסיה הסובייטית, אך זה לא עזר לי עם השלטונות. בעיניהם, יהודי מתבולל הוא עדיין יהודי. הם האשימו אותי באי-נאמנות לקומוניזם והגלו אותי למחנה עבודה בסיביר. במשך שנה עבדתי עם אדם נוסף שפחד לדבר איתי לא פחות משאני פחדתי לדבר איתו. קפאנו יחד, עבדנו יחד, רעבנו יחד, ועם זאת לא דברנו. בסוף השנה, שוחררתי. חשתי צורך להיפרד מחברי השקט. ואז הוא סיפר לי את הסיפור הבא: פעם, הוא אמר, היה פרדס של עצי תפוחים. העצים גדלו יפה מאד, כל תפוח יותר טעים ויותר מושך את העין מרעהו. כל שנה גדל יבול חדש, וכל שנה היבול היה יותר יפה מאשר של השנה הקודמת.

ביום קיצי אחד, הגן פנה לבעל הפרדס ואמר לו: "אתה יודע, כי השורשים של עצים אלה הם מלוכלכים ומכוערים. ועם זאת, הם מצליחים ליצור תפוחים יפים. מה דעתך שניקח אחד העצים, נהפוך אותו ונטמון את ראשו המפואר בתוך האדמה, ונראה אם פירותיו יהיו יפים יותר? בעל הבית השתכנע, והם החלו לעקור כמה עצים ולהופכם. עכשיו השורשים היו למעלה והענפים והעלים היו קבורים באדמה.

שום דבר לא גדל. אך השניים התעקשו, והם המשיכו לעקור עצים ולנטוע אותם הפוכים. הם השאירו עץ אחד לביקורת, כדי להשוות את היבולים. הם לא רצו לוותר עד שיצליחו. אך אין פלא שהם נכשלו, ולא עבר זמן רב עד שלא נשאר אף תפוח אחד כי אם מאותו עץ שהשאירו עומד עם השורשים למטה לביקורת...

[The Maggid Speaks]

והנמשל...?

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים, ט"ו בשבט שמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בננו **יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע** בתוך שאר חולי ישראל